

Mentor +

Project Resultaat 1: Mentor + mentorprogramma voor justitieel betrokken jongeren

Samenvatting

2023

PROJECT NUMBER: 2021-2-BE05-KA220-YOU-000050037

De steun van de Europese Commissie voor de productie van deze publicatie houdt geen goedkeuring in van de inhoud, die uitsluitend de standpunten van de auteurs weergeeft, en de Commissie kan niet verantwoordelijk worden gehouden voor het gebruik van de informatie die erin is vervat.

Overzicht

Het Mentor+ mentorprogramma richt zich op het ondersteunen van jonge mensen bij het overwinnen van verleidingen die hun welzijn negatief kunnen beïnvloeden.

Het programma is gericht op het verbeteren van zelfbewustzijn, zelfeffectiviteit, veerkracht, empathie en effectieve besluitvorming.

Het biedt mentorinterventies op maat om risicofactoren aan te pakken die geassocieerd worden met crimineel gedrag, vooral bij jongeren die in conflict zijn met de wet.

Theorie Handboek

Hoofdstuk I

Hoofdstuk 1 introduceert de basis van het "Mentor+ Programma" door in te gaan op de toepassing van daderrehabilitatietheorieën.

Het belicht het Risk-Need-Responsivity (RNR) model (Andrews, Bonta & Hodge, 1990; Bonta & Andrews, 2017), dat persoonlijke interventies begeleidt op basis van risicobeoordeling. Het Good Lives Model (GLM) (Ward & Fortune, 2013; Ward, Mann & Gannon, 2007) legt de nadruk op het bereiken van persoonlijke doelen, het verbeteren van welzijn en het verminderen van risico's.

Het programma sluit ook aan bij desistance. Het programma sluit ook aan bij de desistance-theorieën (Maruna, 2001), waarbij de nadruk ligt op positieve verandering en sociale verantwoordelijkheid. Beginselen van herstelrecht (Braithwaite, 2002) vullen de aanpak aan en bevorderen een helende reactie op criminaliteit.

Dit hoofdstuk onderstreept de holistische integratie van rehabilitatietheorieën binnen het Mentor+ programma.

Theorie Handboek

Hoofdstuk II

In hoofdstuk 2 benadrukt de sociale leertheorie van Bandura (Bandura & Walters, 1977; Bandura, 2001) de rol van self-efficacy bij gedragsverandering, terwijl het programma zich richt op het ontwikkelen van self-efficacy door mentorschap.

De Ecologische Systeem Theorie (Bronfenbrenner, 1999) helpt delinquentie te begrijpen en aan te pakken door rekening te houden met omgevingsinvloeden.

Emotionele intelligentie (Mayer, Salovey & Caruso, 2008) is cruciaal en wordt gefaciliteerd met behulp van de Stemningsmeter.

Het hoofdstuk legt de basis voor de nadruk die het programma legt op zelfredzaamheid, ecologisch begrip en emotionele intelligentie.

Theorie

Handboek

Hoofdstuk III

Hoofdstuk 3 behandelt interventietechnieken, zoals

- Cognitieve Gedragstherapie (CGT),
- Compassion Focused Therapy (CFT)
- Motivational Interviewing (MI)

CGT (Beck, 2021; Landenberger & Lipsey, 2005) richt zich op cognitieve herstructurering om welzijn te bevorderen en delinquentie te verminderen.

CFT (Gilbert, 2005; Gilbert, 2010) benadrukt de ontwikkeling van compassie voor zichzelf en anderen. Door compassie zullen jongeren hun daden beter begrijpen en emoties beter reguleren (Neff, et.al. 2007), wat een beschermende factor is tegen delinquentie en bijdraagt aan hun algehele welzijn.

MI (Miller & Rollnik, 2013) richt zich op het versterken van persoonlijke motivatie voor verandering.

Wanneer deze technieken in Mentor+ worden geïntegreerd, zorgen ze voor een holistische benadering van de rehabilitatie van jeugdige delinquenten, waarbij de nadruk ligt op persoonlijke groei en welzijn.

Mentor Programma

Het Mentor+ programma biedt cruciale ondersteuning aan jonge mensen in het strafrechtelijk systeem en stimuleert zelfbewustzijn, zelfeffectiviteit, veerkracht en empathie (Albright et al., 2017; Schwartz & Rhodes, 2016).

Het programma is gebaseerd op niet-formeel onderwijs en ervaringsleren en is geschikt voor individuele of groepsbehoeften.

Het programma omvat verschillende mentorstijlen, waaronder één-op-één en peer mentoring, en benadrukt instrumentele en psychosociale mentorstijlen om groei, medeleven en gezonde besluitvorming te bevorderen (Rhodes & Dubois, 2006; Spencer, et.al, 2019; Rhodes, 2005; Sanchez, et. al., 2017).

IMPROVE
DEVELOP
TRAINING
MOTIVATE
COACHING
INSPIRE

Mentor Programma

De hoofdstukken uit dit deel van het mentorprogramma geven inzicht in de missie en doelstellingen van het programma, waaronder het wegsturen van risicojongeren van criminele activiteiten, het verbeteren van academische prestaties en het verminderen van bende-betrokkenheid.

Het richt zich op op kracht gebaseerde benaderingen, sociaal-emotionele competenties en positieve psychologische factoren in de ontwikkeling van jongeren (Jolliffe, et.al, 2017; Besemer, et.al, 2017).

Een strenge selectie van mentoren en mentee's en een uitgebreide training verzekeren het succes van mentorrelaties, waarbij de nadruk ligt op persoonlijke ontwikkeling, emotionele ondersteuning en algeheel welzijn (Tolan, 2014; Rhodes, 2005; Spencer, et.al., 2019).

De holistische benadering van het Mentor+ programma is gericht op het rehabiliteren van jonge delinquenten en het verminderen van recidive, terwijl hun algehele welzijn wordt vergroot.

Bibliografie

- Albright, J. N., Hurd, N. M., & Hussain, S. B. (2017). Applying a social justice lens to youth mentoring: A review of the literature and recommendations for practice. *American journal of community psychology*, 59(3-4), 363-381.
- Andrews, D. A., Bonta, J., & Hoge, R. D. (1990). Classification for effective rehabilitation: Rediscovering psychology. *Criminal justice and Behavior*, 17(1), 19-52.
- Bandura, A. (2001). Social cognitive theory: An agentic perspective. *Annual review of psychology*, 52(1), 1-26.
- Bandura, A., & Walters, R. H. (1977). *Social learning theory* (Vol. 1). Prentice Hall: Englewood Cliffs.
- Beck, J. (2021). *Cognitive behavior therapy: basics and beyond* (3rd ed.). New York: The Guilford Press.
- Besemer, S., Ahmad, S. I., Hinshaw, S. P., & Farrington, D. P. (2017). A systematic review and meta-analysis of the intergenerational transmission of criminal behavior. *Aggression and violent behavior*, 37, 161-178.
- Braithwaite, J. (2002). Setting standards for restorative justice. *British Journal of Criminology*, 42(3), 563-577.
- Bronfenbrenner, U. (1999). Environments in developmental perspective: Theoretical and operational models. In *Measuring environment across the life span: Emerging methods and concepts*. (pp. 3-28). American Psychological Association.
- Gilbert, P. (2010). An introduction to compassion focused therapy in cognitive behavior therapy. *International Journal of Cognitive Therapy*, 3(2), 97-112.
- Gilbert, P. (Ed.). (2005). *Compassion: Conceptualizations, research and use in psychotherapy*. Routledge.
- Jolliffe, D., Farrington, D. P., Piquero, A. R., Loeber, R., & Hill, K. G. (2017). Systematic review of early risk factors for life-course-persistent, adolescence-limited, and late-onset offenders in prospective longitudinal studies. *Aggression and violent behavior*, 33, 15-23.
- Landenberger, N. A., & Lipsey, M. W. (2005). The positive effects of cognitive-behavioral programs for offenders: A meta-analysis of factors associated with effective treatment. *Journal of experimental criminology*, 1(4), 451-476.

- Maruna, S. (2001). *Making good*. Washington, DC: American Psychological Association.
- Mayer, J. D., Salovey, P., & Caruso, D. R. (2008). Emotional intelligence: new ability or eclectic traits? *The American psychologist*, 63(6), 503-517.
- Miller, W.R. & Rollnick, S. (2013). *Motivational Interviewing: Helping people to change* (3rd Ed.). New York: Guilford Press.
- Neff, K. D., Rude, S. S., & Kirkpatrick, K. L. (2007). An examination of self-compassion in relation to positive psychological functioning and personality traits. *Journal of Research in Personality*, 41, 908–916
- Rhodes, J. E. (2005). A model of youth mentoring. In D. L. DuBois & M. J. Karcher (Eds.), *Handbook of youth mentoring* (pp. 30-43). Sage Publications.
- Rhodes, J. E., & DuBois, D. L. (2006). Understanding and Facilitating the Youth Mentoring Movement. *Social Policy Report*, 20(3), 1-20.
- Sánchez, B., Colón-Torres, Y., Feuer, R., Roundfield, K., & Berardi, L. (2017). An ecological model for understanding mentoring relationships among Latina adolescents. *Cultural Diversity and Ethnic Minority Psychology*, 23(3), 411-424.
- Schwartz, S. E., & Rhodes, J. E. (2016). From treatment to empowerment: New approaches to youth mentoring. *American journal of community psychology*, 58(1-2), 150-157.
- Schwartz, S. E., & Rhodes, J. E. (2016). From treatment to empowerment: New approaches to youth mentoring. *American journal of community psychology*, 58(1-2), 150-157.
- Tolan, P. H., Henry, D. B., Schoeny, M. S., Lovegrove, P., & Nichols, E. (2014). Mentoring programs to affect delinquency and associated outcomes of youth at risk: A comprehensive meta-analytic review. *Journal of experimental criminology*, 10(2), 179-206.
- Ward, T., & Fortune, C. A. (2013). The good lives model: Aligning risk reduction with promoting offenders' personal goals. *European Journal of Probation*, 5(2), 29-46.
- Ward, T., Mann, R. E., & Gannon, T. A. (2007). The good lives model of offender rehabilitation: Clinical implications. *Aggression and violent behavior*, 12(1), 87-107.

PROJECT PARTNERS:

PROJECT NUMMER: 2021-2-BE05-KA220-YOU-000050037

De steun van de Europese Commissie voor de productie van deze publicatie houdt geen goedkeuring in van de inhoud, die uitsluitend de standpunten van de auteurs weergeeft, en de Commissie kan niet verantwoordelijk worden gehouden voor het gebruik van de informatie die erin is vervat.